

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: A. Ringelhann i J. Ivanauskas, pełnomocnicy)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą EUIPO: Esi Srl (Albisola Superiore, Italiae)

Przedmiot

W skardze opartej na art. 263 TFUE skarżąca wnosi o stwierdzenie częściowej nieważności i częściową zmianę decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) z dnia 20 grudnia 2021 r. (sprawa R-813/2021-4).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona jako prawnie oczywiście bezzasadna.
- 2) Biologische Heilmittel Heel GmbH zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 171 z 25.4.2022.

Skarga wniesiona w dniu 13 września 2022 r. – QZ/EIB

(Sprawa T-569/22)

(2022/C 451/18)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: QZ (przedstawiciele: adwokaci L. Levi i P. Baudoux)

Strona pozwana: Europejski Bank Inwestycyjny

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 5 października 2021 r. i z dnia 8 marca 2022 r., w których pozwany zarzuca skarżącemu posiadanie nieusprawiedliwione nieobecności w trzech zaskarżonych okresach;
- stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 3 czerwca 2022 r. oddalającej wniosek skarżącego o rewizję administracyjną i potwierdzającej, iż skarżący posiadał nieusprawiedliwione nieobecności w trzech zaskarżonych okresach;
- zasądzenie od pozwanego zapłaty odszkodowania za szkodę poniesioną przez skarżącego; i
- obciążenie pozwanego kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi następujące zarzuty.

1. W odniesieniu do pierwszego zaskarżonego okresu, skarżący podnosi trzy zarzuty, wskazując na naruszenie zasady pewności prawa i napuszenie art. 3.6 załącznika X do regulaminu pracowniczego, naruszenie obowiązku wskazania przyczyn i prawa do sprawnej administracji, naruszenia obowiązku dbałości.
2. W odniesieniu do drugiego zaskarżonego okresu, skarżący podnosi dwa zarzuty, wskazując na naruszenie obowiązku dbałości i naruszenie art. 2.1 lit. C załącznika do regulaminu pracowniczego.

3. W odniesieniu do trzeciego zaskarżonego okresu, skarżący podnosi jeden zarzut, wskazując, iż pozwany nie był uprawniony do kwestionowania zaświadczenia lekarskiego skarżącego.

Skarga wniesiona w dniu 12 września 2022 r. – Herbert Smith Freehills/Komisja

(Sprawa T-570/22)

(2022/C 451/19)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Herbert Smith Freehills LLP (Bruksela, Belgia) (przedstawiciel: P. Wytinck, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności całości decyzji Komisji Europejskiej C(2022) 4816 final z dnia 3 lipca 2022 r., na podstawie art. 4 przepisów wykonawczych do rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 ⁽¹⁾;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczy naruszenia art. 2 ust. 1 i 3 rozporządzenia nr 1049/2001, ponieważ Komisja nie zapewniła dostępu do informacji z odpowiednich baz danych, które uznaje się za dokumenty objęte zakresem żądań strony skarżącej, a także Komisja nie zidentyfikowała wszystkich dokumentów objętych zakresem żądań strony skarżącej ani nie zapewniła do nich dostępu, włączając w to dokumenty pośrednie zawierające informacje pochodzące z odpowiednich baz danych.
2. Zarzut drugi dotyczy braku uzasadnienia wymaganego zgodnie z art. 296 TFEU.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. 2001 L 145, s. 43).

Skarga wniesiona w dniu 15 września 2022 r. – Sberbank Europe/SRB

(Sprawa T-571/22)

(2022/C 451/20)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Sberbank Europe AG (Wiedeń, Austria) (przedstawiciel: O. Behrends, adwokat)

Strona pozwana: Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji (SRB)

Żądania strony skarżącej

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji SRB z dnia 5 lipca 2022 r. (SRB/EES/2022/37), mocą której SRB określiła koszty związane z restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją chorwackiej spółki zależnej strony skarżącej oraz poleciła Narodowemu Bankowi Chorwacji odliczyć takie koszty od ceny nabycia należnej stronie skarżącej;